

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/47/2018
Identifikačné číslo spisu:	1111244457
Dátum vydania rozhodnutia:	07.08.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1111244457.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. S., trvale bytom v N., zastúpenej splnomocnenkyňou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o 1.026,25 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/182/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2016 sp. zn. 6Co/328/2016, 6Co/329/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil (v napadnutej časti vo veci samej a v časti trov konania) rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 19. novembra 2014 č. k. 14C/182/2011-265, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby aj návrhu žalobkyne na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a k nepriznaniu žalovanej náhrady trov konania. Odvolací súd takýmto rozsudkom okrem toho potvrdil tiež uznesenie súdu prvej inštancie z 15. apríla 2015 č. k. 14C/182/2011-288 (o poplatkovej povinnosti žalobkyne za odvolanie v sume 20 €) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku prvoinštančného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou majú predovšetkým za to, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o neporušení povinností žalovanej pri výkone verejnej moci, resp. o nepreukázaní porušenia takejto povinnosti.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolaateľka“). Dovolaním napadla tento rozsudok vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, a to s návrhom na zrušenie rozsudku odvolacieho súdu v tejto časti a vrátenie mu veci na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že ho podáva podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (dnes už i v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný

sporový poriadok“). Namietala, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu, ktorý neprípustným spôsobom pracoval s doterajšou judikatúrou, keď sebe vhodnú citoval a rovnako dôležitú, pre ňu (dovolateľku) priaznivú, zamlčal (nespomenuť ju). Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa nej tiež založené na nesprávnom právnom posúdení veci, na nesprávnych skutkových zisteniach a na neúplnom dokazovaní.

3. Žalovaná navrhla dovolanie žalobkyne odmietnuť, resp. ho zamietnuť, keď podľa jej názoru rozsudok odvolacieho súdu vychádza z náležite zisteného stavu veci aj z jej správneho právneho posúdenia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou, teda stranou, v ktorej neprospech bolo dovolaním napádané rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), riadne zastúpenou tzv. advokátskou obchodnou spoločnosťou [§ 429 ods. 1 C. s. p. a čl. I § 12 ods. 1 písm. e/ a § 15 ods. 1, 2 a 6 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, i tohto v znení neskorších zmien a doplnení] pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. V prvom rade sa zaoberal dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Za zmätočnosť vadu v zmysle takéhoto ustanovenia označila dovolateľka nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu. Podľa názoru najvyššieho súdu ale konanie pred odvolacím súdom takouto vadou postihnuté nebolo. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia môže vykazovať znaky nesprávneho procesného postupu spôsobilého znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať pritom na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom prvoinštančného súdu vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie (postupom podľa § 387 ods. 2 C. s. p.), stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v takomto prípade v sebe po obsahovej stránke zahŕňa aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Dovolanie v tejto časti preto bolo potrebné odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

6. Pretože konanie pred odvolacím súdom dovolateľkou tvrdenou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f/ C. s. p. postihnuté nebolo, namieste bolo pristúpiť k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. V tejto konkrétnej veci však tomu, aby tak najvyšší súd mohol naozaj urobiť, bránila zákonná prekážka predstavovaná nízkou hodnotou predmetu sporu.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. totiž dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada a podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších zmien a doplnení sumu minimálnej mzdy pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenú podľa § 7 a sumu minimálnej mzdy za každú hodinu odpracovanú zamestnancom ustanoví na príslušný kalendárny

rok vláda Slovenskej republiky (ďalej len "vláda") nariadením vlády a podľa § 1 nariadenia vlády č. 408/2010 Z. z. (účinného v priebehu celého kalendárneho roka 2011, teda i v čase osobného podania žaloby v prejednávanej veci súdu 30. decembra 2011) suma minimálnej mzdy na rok 2011 sa ustanovuje na 317,00 eur za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou (písmeno a/) a 1,822 eura za každú hodinu odpracovanú zamestnancom (písmeno b/).

9. Napádaným rozsudkom odvolacieho súdu došlo k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie 1.026,25 € (bez príslušenstva). Takáto hodnota predmetu sporu je zjavne pod hranicou ustanovenou v § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ktorú v tejto konkrétnej veci predstavuje suma 3.170 € (10 x 317). Pretože tu nejde ani o prípad žiadnej z výnimiek podľa § 422 ods. 1 písm. b/ alebo c/ C. s. p. (nakoľko v prejednávanej veci nejde o spor s ochranou slabšej strany sporu ani o prípad dovolacieho konania, ktorého predmetom by malo byť výlučne príslušenstvo pohľadávky), dovolanie aj v časti opierajúcej sa o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. muselo byť odmietnuté pre jeho neprípustnosť (podľa § 447 písm. c/ C. s. p.).

10. Dovolací súd preto o dovolaní rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania sa neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu vo veci samej pomerom hlasov 3 : 0, v časti trov dovolacieho konania pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.